

Når det imidlertid ikke foreligger noen påbud om alm. nedleggelse av skolen og den således må ha sin administrasjon, synes det nok så eiendommelig at det drives den trafikk & "kidnapper" viktige dm. lodd.

Herr Hage er nå i Holmestrand. Skolen skulle begynne undervisningen 31. august. F.o.a. visse forhold lykkes det ikke nå å få skolen igang foreløpig.

For mitt eget vedkommende vil jeg få opplyse at jeg umiddelbart etter innsendelsen sendte et skriv til fylkesføreren hvori jeg kort antydte hvilke vanskeligheter Akers skolevesen allerede hadde og det ikke i tilgift skulle få nye sådanne. Jeg minnet ham i den forbindelse om de konferanser om skoleforholdene i Akers som vi hadde hatt da det var aktuelt for bedriftsvernet å beslaglegge skolens skolebuss.

F.o.a. de store økstringene i forbindelse med hensyn til skolebuss har meget av ordningen med skolens begynnelse vært noe så flytende. Arbeidet måtte bli å forsere etter som forrens slutt nærmet seg. Jeg meddelte dette i skriv til fylkesføreren og måtte ikke til "seesjon".

I stedet for å høre fra fylkesføreren om opphevelse av beordring, får jeg fra Statspolitiet ordre om å innfinne meg til bestemt tid, - tirsdag førstkl. kl. 9.

Etter hva jeg har erfart, betyr det kun en ting, arrestasjon og senere forsendelse til Holmestrand etc.

De refleksjoner en gjør seg, er mange. N.S.folk er blitt allarmert i aller høyeste grad og affaren drøftes inngående nok.

Spesielt hefter man seg ved den noe uventede fremgangsmåte som er kommet til anvendelse i flere tilfeller. Bitre uttalelser er følt, og alm. menige sier de ikke kan fri seg fra følelsen av at det er noe som ikke lenger stemmer - det er blitt en svikt i tilliten, noen føler sin tro på N.S. fremtid løst. En uttrykte seg slike "Jeg var N.S. mann, ja." At det er uro i oppfatningene viser følgende krasse uttalelse: "Her innkalles til vaktjeneste for å opprettholde et politisk system som betjener seg av samme metoder som det system det selv i tale og skrift på det voldsomste fordømmer."

En må engste seg for konsekvensene av den aksjon som er foretatt i forbindelse med innkallingen.

I en telefonsamtale med ett av kontorene som har med disse innkallinger å gjøre, nevnte jeg at jeg ville innberette til departementet de tilfeller som angikk Akersskolens. Det ble da bemerket at det ikke ville nytte noe om at departementet ikke hadde noe å si her.

Da jeg imidlertid ikke kan tro det, og da denne sak er så alvorlig, må jeg så inntrengende jeg kan bevinne høyeste overordnet, Kirke- og undervisningsdepartementet om beskyttelse både for skolen og dens personale som det her gjelder.

Hail og Sæl

Jens Holter
p.t. skoleinspektør i Akers.

OPPROP TIL HJEMMEFRONTEN:

I forrige kortperiode forsøkte makthaverne å nekte en gruppe av folket rasjoneringskort, fordi disse ikke ville underkaste seg myndighetenes landsforrederske planer om å mobilisere norsk ungdom til tjeneste for landets fiender. Disse folk ble derfor skaffet forsyninger på annen måte ved at orlog 75.000 rasjoneringskort ble beslaglagt. Kortene skal deles ut til dem som ble fratatt sine kort. Som hevn for dette har Terboven bestemt at rasjonene skal settes ned med 6%.

Vårt svar må være at alle som arbeider i tyske bedrifter eller anlegg eller til fordel for norske nas. ster setter ned sine arbeidsytelser med minst 6%. Selv om vi kommunale ikke direkte blir berørt av parolen, må vi sørge for at venner og bekjente får kjenn

VART HEMMELIGE VÅPEN

Tyskerne truer stadig med sine hemmelige våpen, som de skal sette inn i den siste avgjørende kamp, når noden er størst. Vi har også et slikt våpen, et våpen som vi kan forsikre er effektivt og som vi ikke vil betenke oss på å bruke når situasjonen krever det.

Bruken av vårt hemmelige våpen kan imidlertid ikke improviseres, den må forberedes i sinnene og på annen måte.

Det er derfor nødvendig at kvinne som mann gjør seg fortrolig med at det da kreves innsats av hver enkelt. Allerede nå skal det gis en del råd og anvisninger.

1. Signalet til aksjon blir i tilfelle gitt av Hjemmefrontens ledelse.
2. Ordren sendes gjennom den frie presse og over London radio.
3. Ingen må la seg rive med i aksjoner som ikke er satt i verk av hjemmefrontens ledelse. Spontane enkeltaksjoner har ingen sjanse til å kunne føres til en heldig slutt, men vil bare bringe nød og ulykke. Var på vakt overfor nazistiske provokasjoner. I Oslo ble det bare bringe nød og ulykke. Var på vakt overfor nazistiske provokasjoner. I Oslo ble det således for en tid siden gjort et forsøk på å sette i gang generalstreik i provokatorisk hensikt.

Skal aksjonen få den nødvendige slagkraft, må den omfatte alle, både ånds- og kroppsarbeidere, sjefer som underordnede. De få unntak som må gjøres vil det senere bli gjort klart rede for.

Med sikte på de vanskelige forsyningsforhold som kan oppstå, er det også tidligere rådet til å sørge for, såvidt mulig, å ha mat i huset.

Vi vet det er vanskelig, så smått det er med mat fra for, men litt måtte kunne gjøres. Særlig må familier med småbarn søke å ha litt tørrmelk eller hermetisk melk i huset. De som måtte ha den slags, må vise sin samfunnsånd og overlate dette til familier med småbarn.

I en kritisk situasjon kan tilførselen av vann, gass og elektrisitet bli avstengt. Man bør derfor også på andre måter forberede seg. - Forberedelsene bør gjennomføres uten unødig utsettelse, da en aksjon kan bli påkrevet når som helst.

En aksjon av slikt omfang vil ikke bli brukt uten nødvendighet, men krever våre interesser eller vår ære som folk det, så både kan og vil den bli satt i verk.

Da kreves det av hver nordmann at han følger parolen: Den som svikter, vil for alltid bli merket.

Ovenstående rettleiing som er sendt ut av Hjemmefrontens ledelse må vi kommunale etterkomme fullt ut. Og ikke nok med det. Publikum setter som regel større krav til oss enn til andre. Vi må derfor sette alt inn på å være foregangsmenn når en slik aksjon skal gjennomføres. Det er kommunale institusjoner - vann-, gass- og elektrisitetsverk - som først kommer til å bli berørt under en eventuell aksjon. Vi må derfor være de første til å gå inn for aksjonen, så vel med å rettlede andre som ved å gi ledelsen opplysninger gjennom våre spesielle betrodde tillitsmenn.

PAROLER.

Siden siste nummer av Kommunalt Nytt har hjemmefrontens ledelse sendt ut følgende paroler:

Til bondene om å sørge for at landets befolkning får dekket sitt behov for poteter, til knottprodusentene og forhandlere om å se det som sin plikt å sabotere tyske leveringer. På den annen side skal det sørges for at transport av matvarer, brensel etc. til den norske befolkning kan fortsette. Nystarting av knottfabrikker eller utvidelse av produksjonen på de fabrikkene som er i gang, er forbudt.

I forbindelse med pålegg fra Reichskommissar om at bedriftene skal fylle ut skjema med navn og data for årsklassen 1924, blir pålagt at intet spørsmål om registrering til nasjonal arbeidsinnsats blir besvart, intet skjema fylt ut.

Hjemmefrontens ledelses bondegruppe har sendt opprop til bondene om å kjempe mot svartebørsen og hjelpe den vanskelig stillede del av befolkningen med varer utenom rasjoneringen og til forsvarlige priser.

PAROLE FRA HJEMMEFRONTEN TIL GUTTENE I 21 - 23 - ÅRSALDEREN.

Krigen nærmer seg slutten. De allierte hamrer på Tysklands innfallsporter og er enkelte steder allerede nådd innenfor. Når krigen er endelig ferdig kan ikke så godt sies. Churchill sa i sin siste tale at det kunne tenkes krigen også ville strekke seg over noen måneder av 1945. Det tjener ikke til noe å undervurdere fienden helt.

Ut fra dette syn må også guttespørsmålet løses. Det er tidligere sendt ut parole om å ta arbeid på landsbygden. Nå ebber imidlertid innhostingsarbeidet ut og en kan vente at myndighetene da på nytt vil slå til.

Vi retter derfor følgende appell til våre gutter som ikke har søkt ut av landet: Følg de direktiver som ledelsen har gitt og de som dere etter hvert vil få.

Hjemmevernstyrkene har sine egne paroler. Husk: En appell fra hjemmefronten må følges som en ordre.

Unngå Gestapo og de norske leiesvenner.

Se opp for provokatører og angivere.

DEN NAZISTISKE LEDELSE ved Oslo sporveier beordrer for tiden arbeidere og funksjonærer til å arbeide overtid med det formål å overflodiggjøre folk, som så kan brukes til arbeidsinnsats. For å tjene noen usle kroner har det hendt at enkelte arbeidere og funksjonærer har gått rett fra verksted og kontor for å tjenestgjøre ved trikken i sin fritid, til og med i en slik utstrekning at enkelte arbeidere har et større antall overtidstimer pr. uke enn tillatt etter arbeidervernloven.

Kommunal-nytt har for behandlet dette spørsmål i en artikkel, der det ble sagt fra at overtids- og ekstraarbeid måtte nektes.

Vi vil i dag innskjerpe at overtids- og ekstraarbeid øyeblikkelig må opphøre. Den som fremdeles fortsetter vil bli notert og trukket til ansvar.

KOMMUNALSKOLEN I OSLO:

Et nytt kurs for undervisning i kommunalt kontorarbeid er satt i gang i høst. Skolens plan skilter med at den er etablert i 1936 og uavbrutt har vært i gang siden.

Vi er enig i at skolen før krigen var berettiget etter det mål den hadde satt seg: Nemlig å dyktiggjøre kommunale tjenestemenn for sin gjerning gjennom å undervise i praktisk kontorarbeid og kommunens styre og stell forøvrig. Nå stiller det seg anderledes. Etter at nazistene har overtatt makten og innført det totalitære styresett også i kommunen, er det oprinnelige undervisningsgrunnlag for det vesentlige rykket vekk. Tilbake står bare skjelettet. Ånden mangler. Det er videre uforståelig at folk som vil kalles gode nordmenn er villig til å undervise ved skolen. Disse såvel som alle andre i kommunen vet at elevene ved de siste kurs for en stor del har bestått av nazister, noe vi må frykte for vil bli tilfelle også for kommende kurs. Sålenge undervisningen finner sted sammen med nazister, må ingen kommunale tjenestemann søke opptak som elev ved Kommunalskolen.

REGISTRERINGEN.

Som nevnt i et tidligere nummer ble nazistene ved de kommunale etater i Oslo satt til å utarbeide lister over samtlige kommunale arbeidere og tjenestemenn. Ved lønningskontoret i Rådhuset ble arbeidet utført av lønningskasserer H.G. Johansen og kontorinspektør Kamfjord med assistanse av 7 andre nazister, og ved ordførervedtak av 31/8. ble disse 9 bevilget tilsammen kr. 900.--.

Ved forsorgsvesenet beordret "inspektør" Freddy Nilsen nazistene fru Solberg og frøken Sæther til arbeidet med listene. Etter noen dagers arbeide ble "damene" skremt og laget et lite bål av papirer som de påstått var listene. Siden har ingen ved forsorgsvesenet hverken sett eller hørt noe til oppgavene.

VÆR FORSIKTIG! PASS DEG FOR PROVOKATØRER!

Skulle du allikevel være så uheldig å bli tatt med et eksemplar av Kommunal-nytt eller en annen illegal avis så angi ikke den du har fått avisen av. Du må ikke la deg skremme av trusler om tortur. Husk at Gestapo ikke bruker tortur så ofte som en i alminnelighet tror, men søker ved falske angivelser og løfter å lokke uttalelser av deg.

BORT MED SVIKERNE.

"Kommunal-Nytt" vil i et par artikler behandle spørsmålet om hvorledes en etter krigen skal stille seg til de kommunale lønnstakere som under okkupasjonen har sviktet sin plikt som nordmenn og spørsmålet om hvilket standpunkt en skal ta til nyansettelser og lønnsopprykning som er foretatt under okkupasjonen. Når vi tar spørsmålene opp allerede nå, er det ikke fordi vi ønsker en alminnelig diskusjon om etterkrigsproblemer. Tvert i mot. Etter 4 1/4 års okkupasjon tror vi at nordmennene fremdeles har den tyngste vei foran seg og at det er nødvendig å mobilisere all åndelig kraft til å møte den påkjønning og de trængsler vi skal gjennom før seiren er vår. Men nettopp fordi vi har grunn til å vente at vi går inn i en tid hvor det vil bli stilt meget store krav til de kommunale lønnstakeres personlige mot er det av betydning at vi på forhånd er klar over hvorledes vi vil stille oss til dem som sviker.

Med "svikerne" mener vi medlemmer av N.S., de stripete og de upålitelige. Som stripet regnes en person som uten å være medlem av N.S. har vist en holdning overfor okkupasjonsmakten og/eller den norske hjelpere som er uforenlig med deres troskapsplikt overfor Konge og fedreland. Under denne gruppe går også personer som tidligere har vært medlem av N.S., men som har meldt seg ut så tidlig at de ikke går inn under den kongelige provisoriske anordning av 22. januar 1942 som setter straff for medlemskap i N.S. - Som upålitelige regner vi personer som uten å gå inn under de to første kategorier, av frykt, eller for å oppnå personlige fordeler eller av andre grunner, i et kortere eller lengre tidsrom under okkupasjonen har vist en slik unanfallehet overfor maktthaverne at en ikke ubetinget kan regne med deres støtte i kampen for Norges frihet. Denne karakteristikk vil først og fremst ramme dem som uten å være stripete har brutt Hjemmefrontens paroler.

Som alminnelige retningslinjer for behandlingen av personalspørsmålet kan en sette opp 3 punkter:

1. Alle N.S.-medlemmer fratrer øyeblikkelig.
2. Det åpnes adgang til å suspendere og deretter avskjedige stripete og upålitelige personer.
3. Alle nyansettelser og opprykninger (herunder lønnsforbedringer) prøves på ny.

Punktene 1 og 2 vil bli behandlet i denne artikkel, mens de spørsmål som står i forbindelse med punkt 3, vil bli behandlet i neste nummer av "Kommunal-Nytt".

På punkt 1 er lite å tilføye. Det følger direkte av § 1 i provisorisk anordning av 26/2. 1943 om gjenoppretting av lovlige forhold i den offentlige tjeneste i Norge. Her er bestemt at i befrieede områder av Norge skal en hver tjenestemann i statens, en kommunes eller en offentlig innretnings tjeneste straks fjernes fra tjenesten, så fremt det er grunn til å anta at han i strid med provisorisk anordning av 22/1. 1942 om tillegg til straffelovgivningen om torrederi har opprettholdt eller søkt om medlemskap i Nasjonal Samling eller annen organisasjon som yter fienden bistand.

Punkt 2 omhandler de stripete og de upålitelige. Først og fremst blir det tale om suspensjon av stripete og upålitelige som i sin tid er blitt lovlige ansatt i kommunen. Men da den prøvning av nyansatte som er nevnt under punkt 3, sikkert vil ta tid, vil det i praksis også bli spørsmål om å anvende suspensjon overfor dem som er ansatt under naziststyret, selv om en prinsipielt hevder at ansattelsen bare har gyldighet så lenge okkupasjonen varer. Straks lovlige styre er gjeninnført i kommunene, må en jo se å bli kvitt svikerne, i det neppe noen vil kreve at de loyale lønnstakere skal være nødt til å arbeide sammen med dem en dag lengre enn nødvendig.

Avgjørelsen av hvilke kommunale lønnstakere som skal suspenderes bør ligge hos kommunens lovlige styre.

Det må være en forutsetning at sakene om suspensjon blir behandlet meget hurtig. Da imidlertid hele demokratiets ide forutsetter respekt for den enkeltes

rettigheter, vil vi avholde oss fra lynjustis. De lønnstakere som blir suspendert vil derfor bli gitt adgang til etterpå å få sine saker prøvet i rettslige former, og herunder vil spørsmålet om endelig avskjed bli avgjort.

Det store spørsmål når det gjelder de stripete og de upålitelige er: "Hvor strenge skal man være?" "Skal vi ikke på seirens dag vise oss overbærende?" Dertil kommer at mange som i den første avgjørende tid prøvde å holde på begge hester, er blitt "gode jössinger" etter at de så hvordan det gikk. Vi har flere eksempler på at folk i ledende stillinger har brutt parolene, men at de samme folk kan peke på virkelig verdifulle tjenester som de har gjort hjemmefronten. "Statstjenestemannen" behandler i sitt sist. nummer av 18/9. forholdet til disse folk, og uttaler følgende: "På vegne av det store flertall av tjenestemenn som under hele krigen har stått fast på den felles front - må vi advare mot at man viker tilbake for de vanskeligheter som er forbundet med en rettfærdig utrenskning i den offentlige tjeneste. Vi som satt i administrasjonen i de vanskelige dager i 1940 og 1941 og var med på å danne front mot nazistenes press, vi glemmer ikke så lett hvordan det virket når noen av våre kolleger sviktet. Vi vet hvilket ansvar de unnfallende har for at nazistene har fått det tek på administrasjoner som de har, og dermed for de ulykker som er påført mange av våre landsmenn. Vi vet også at enkelte statstjenestemenn som i dag går omkring som store "jössinger", ved sitt tidligere eksempel bærer ansvaret for et svakere og mindre "smarte" kolleger er blitt lokket til å løpe line ut. For oss som har sett dette på nært hold, vil det være en umulighet å fortsette vårt arbeid etter befrielsen sammen med - eller kanskje endog underordnet - folk av denne typen, folk som ikke kan betraktes som annet enn forredere. Ikke bare for vår personlige verdighets skyld, men også av hensyn til statstjenestens anseelse, må vi gå inn for at administrasjonen kvitter seg med alle som under okkupasjonen har sviktet den nasjonale front - uten hensyn til om vedkommende har vært medlem av N.S. eller er ansatt av nazistene. Det er neppe tvilsomt at det samme syn er fremherskende også utenfor statstjenestemennenes rekke. Det vil kunne virke ødeleggende på den alminnelige rettsfølelse og respekten for lov og rett om notorisk stripete personer skal få utøve offentlig myndighet etter krigen."

Vi deler fælt ut dette synet, men vil bare, for å unngå enhver tvil, ha sagt fra at forsettlig brudd på hjemmefrontens paroler må medføre at vedkommende fjernes fra sin stilling i kommunen.

I neste artikkel vil vi behandle nyansettelser og opprykninger som er foretatt under okkupasjonen.

OVERTIDSARBEID.

Da vår artikkel i forrige nummer om overtidarbeid ved Oslo Sporveier er blitt misforstått, presiserer vi: Ingen må ta overtidarbeid hvorved arbeidskraft frigjøres til innsats for tyskerne. Derimot er vanlig overtidarbeid i den kommunale administrasjon ikke blokkert, dersom det er på det rene at en gjennom slikt overtidarbeid ikke - direkte eller indirekte - frigjør arbeidskraft til innsats for tyskerne.

ER DU PARAT?

Befrielsens time er nær. I løpet av 4 måneder er naziflagget firet i 8 europeiske hovedsteder. Vi kan når som helst vente å motta general Eisenhower's ordre om å gå til aksjon. Det vil komme til å koste kamp og lidelser som langt overgår det vi hittil har gått igjennom. I forrige nummer inntok vi hjemmefrontens kunngjøring "Vårt hemmelige våpen". Det var ikke et kampsignal, men en ordre til hver enkelt om å holde seg i høyeste beredskap. I dag spør vi hver enkelt av våre lesere: Har du gjort deg klar? Har du spart opp litt av rasjonen og lagt til side som en reserve til kampdagene? Har du kaldt og rolig gjort klart for deg selv at den fredligste lønnstaker på det stilleste arbeidssted vil risikere dødsstraff hvis han i det avgjørende øyeblikk går med på en aksjon men at du allikevel vil være med på aksjonen når kampsignalet går.

NYE ARRESTASJONER.

Rådmann Halmrast, Bærum, og sekretær Atle Roll Mathiesen i Innenriksdepartementets kommunalavdeling er begge arrestert.

BORT MED SVIKERNE.

I forrige nummer av "Kommunal-Nytt" behandlet vi forholdet til svikerne, d.v.s. medlemmer av N.S., de stripete og de upålitelige. I artikkelen i dag behandler vi nyansettelser og opprykninger som har funnet sted under krigen.

Først noen ord om blokaden av offentlige stillinger. Etter at N.S.-ordførerne hadde overtatt styret i kommunene og spesielt etter at Innenriksdepartementets søknadsskjema måtte fylles ut, og søknadene skulle prøves av nazistenes personalkontor (N.S.P.O.T.), fant de fleste lønnstakere det uforenlig med sin plikt som gode nordmenn å søke landsforredere om noe, selv om en i normale tider ville ha vært selvskrevet til stillingen. Det var den jernhårde norske front som på denne måte begynte å ta form mot nazismen. Det var desværre et fåtall som ikke reagerte slik og da det i slutten av 1942 ble enkelte utglidninger, fant den illegale ledelse i slutten av januar 1943 det nødvendig å sende ut parole om at offentlige stillinger var blokkert. Det var en selvfølge at hverken ledelsen eller noen annen kunne gi dispensasjon fra denne blokade, som var reist av lønnstakerne selv som en samvittighetssak.

Det må være klart at alle som er drevet bort fra sine stillinger av nazistene må få disse stillinger igjen. Dette er uttrykkelig fastsatt i provisorisk anordning av 26/2. 1943 om gjenoppretting av lovlige forhold i den offentlige tjeneste i Norge. § 3 lyder: "Enhver tjenestemann i statens, en kommunes eller en offentlig innretnings tjeneste, som er satt ut av stilling av ulovlig myndighet, eller i strid med gjeldende regler om oppsigelse, avskjed eller suspensjon av offentlig tjenestemann, skal ansees som rette tjenesteinnehaver hvis ikke annet blir bestemt. Slike bestemmelser treffes av Kongen eller den han bemyndiger." § 4 lyder: "Bestemmelsen i § 3 gjelder også tjenestemenn som etter 25. september 1940 har vært tvunget til å oppsi sin stilling eller til å søke avskjed eller tjenestefrihet, eller som av politiske eller samvittighetsmessige grunner frivillig har trådt tilbake fra utførelsen av sin tjeneste."

Når den lovlige innehaver av stillingen således gjeninntreter i funksjon, må den som av okkupasjonsmaktens representanter har vært innsatt i stillingen vike. Dersom han har optrådt som sviker er man naturligvis ferdig med ham. Har han ikke det, oppstår spørsmålet om hva man skal gjøre med ham. Var han tidligere kommunal lønnstaker, bør han få igjen sin tidligere stilling. Men overfor folk som er tatt inn utenfra, må det klart presiseres at kommunen ikke har noen forsørgelsesplikt. Som vi slo fast allerede i forrige nummer må alle opprykninger og nyansettelser i stillinger etter 1/1. 41 prøves på ny. I enkelte kommuner kan en dog sette tidspunktet til noen måneder senere da de lovlige valgte ordførere ble erstattet med N.S.-ordførere. Noen bra folk søkte seg inn i kommunens tjeneste i tiden fra nazistene overtok makten til hjemmefronten sendte ut parolen om blokade av offentlige stillinger, men de fleste lot det også være. Avgjørelsen av hvem som skulle få stillingene ble truffet av nazister, etter at det beryktede personalkontor hadde uttalt seg. Det er derfor ingen personforfølgning, og har i og for seg ikke noe å gjøre med bertrydning av svikere, når vi formulerer det absolutte krav at den som har fått en stilling av nazistene ikke har noe som helst krav på å få beholde den når lovlige styre er gjeninnført. Han må konkurrere om den på ny, og den praksis som han under okkupasjonen har ervervet seg i stillingen skal da ikke regnes ham til gode i konkurransen. På samme måte vil alle opprykninger i lønnsgruppe, eller andre individuelle lønnsforbedringer bli prøvd på ny.

Når lovlige styre er gjeninnført må altså alle stillinger som har vært besatt av nazistene kunngjøres ledige. Dette vil uten videre kunne gjøres i mindre kommuner, hvor det dreier seg om noen få stillinger. I større kommuner vil det antakelig være praktisk å sondre mellom opprykningsstillinger og begynnerstillinger.

Alle stillinger som naturlig kan betegnes som opprykningsstillinger bør straks kunngjøres ledige. Dersom det er tvilsomt om en

ENIGHET.

En av de ting som kanskje sterkest preget vårt demokratiske samfunn var at den alminnelige mann i skrift og tale hadde høve til å uttrykke sin mening. Det ga den trygghetsfølelse at en selv var med på å bestemme den vei utviklingen tok. Det ga ansvarskjensle og sette en hver i stand til å medvirke til at det som var galt og vrangt ble rettet på.

Den kamp vi nå fører gjelder først og fremst å få disse forhold tilbake. Det må ikke villed oss til å tro at vi i dag kan arbeide etter de samme retningslinjer. Av rent praktiske grunner har vi måttet omstille oss til et annet tenkesett og andre metoder. Men den alminnelige manns ansvar og aktive deltagelse blir ikke mindre av den grunn. Det kjempende demokratiske krav til den enkelte disiplin blir stadig hardere og mer krevende. Presis som den enkelte soldat i en arme har hver og en som kjemper på heimefronten visse ufravelige plikter. Vår ennå våpenløse heimefrontsarme forlanger at ingen sluntrer unna og at enkeltgrupper ikke tar seg til å arbeide på egen hånd. Krevet til kjeperne på Heimefronten er her de samme som til en hær i felt.

Hovedkravet er at alle bøyer seg for de sjenerelle pareler og retningslinjer som blir sendt ut av Heimefrontens Ledelse. En kan være trygg for at denne ledelse hvor alle samfunnsgrupper av betydning er representert, tar sikte på å behandle sakene etter prinsipper som tilfredsstillende alle berettigede interesser. Det er innlysende at det i siste fase av kampen ville få de værste følger om det ikke var fulltendig enighet mellom heimarmeen og den norske forsvarssjef i London, nemlig kronprins Olav. En har fra de siste begivenheter på krigsskueplassen beviser for fordelene ved et velorganisert og enhetlig samarbeid mellom utefront og heimefront, mens en på den annen side med sorg minns utviklingen som førte til tragedien i Varsjove.

Det ville være naturlig om det under kampon her heime ikke reiste seg spørsmål av taktisk art som det ikke var enighet om. En må imidlertid ha klart for seg at en på dette grunnlag ikke kan gå til kamp mot sine egne interesser representert ved vår lovlige regjering og vår heimlige ledelse. De brott anlagte aksjonene til felles beste er avhengige av aktiv støtte av alle gode nordmenn for å få en heldig gjennomføring. Dersom en eller annen gruppe tar en annen stilling på tvers av heime- og utefrontens bestemmelser, vil det bare føre til å svekke disse organers autoritet og det vil bare gagn vår fiender. Det kan synes som om det av og til blir foretatt ting av ledelsen som det er grunn til å være uenig i. En må imidlertid regne med at ledelsen av hvilke hensyn som spiller inn og til en hver tid har det fulle overblikk over situasjonen og tar de forholderegler som er nødvendige og som er til gagn for det fullste beste.

Vi kommunale er fra gammelt kjent for vår pliktoppfyllelse og loyaltitet mot våre lovlige styremakter. Vi forstår nødvendigheten av å underordne oss og gjøre alt for at disses vedtak og bestemmelser blir fulgt til minste detalj. Vi viser tilbake alle anslag som har til hensikt å spre splid og mistillit og slutter i tett fylking opp om vår ledelse på heime- og utefronten.

FOLKESTREIK?

Før i tiden - i de store lønnskampers tid - var det streikevåpenet som var de fagorganiserte arbeidernes viktigste våpen, og ble situasjonen riktig tilspisset, var det generalstreiken som det ble truet med.

I dag står ikke lenger klasse mot klasse. I dag står et samlet folk i kamp mot undertrykkerne. I denne kamp har vi brukt mange slags våpen - tross i at vi er våpenløse.

Streikevåpenet har vi enda ikke brukt, men når tiden kommer og vår oro som folk krever det, da skal vi vite å bruke det.

Da proklameres folkestreik.

Folkestreik er ikke en klassestreik. Det er hele folkets totale og solidariske krigsinnsats. Da blir det ikke spørsmål om sjefer og underordnede, om arbeidsgivere og arbeidere. Da blir det sjefen som forlater arbeidsplassen i spissen for sine folk og larer døren. Da oppløses all samfunnsvirksomhet. Da skal ingen av våre materielle ressurser tjene fienden, da skal ingen "arbeide for tyskerne".

At skadevirkningene i en slik situasjon også rammer oss selv, er vi klar over, men en krig kan ikke føres uten ofre. Vi proklamerer ikke folkestreik uten at det er uomgjengelig nødvendig. Hv. enten vi er kjøpmann, statsfunksjonærer, handverkere eller kontormenn, advokater eller tannleger, så kreves vår personlige innsats. Vi har kanskje aldri drømt om å skulle streike. Mange er kanskje sin egen arbeidsgiver og mener at vi ikke kan streike mot oss selv.

Tenk om igjen.

Hele overskuddet av vår samfunnsvirksomhet etter et våre egne absolutt nødvendige behov er dekket, går i dag til fienden.

stilling vil bli varig - enten fordi den hører til en kriseadministrasjon eller fordi det kan bli tale om en omlegging av vedkommende administrasjon - må disse hensyn ikke i noe tilfelle lede til at en unnlater å kunngjøre stillingen ledig, men det kan bli tale om å besette den ved konstitusjon. En viktig reservasjon må gjøres til dette punkt: Mange av våre landsmenn befinner seg i dag utenfor Norge, i krigstjeneste, i fengenskap eller som politiske flyktinger. Når vi krever at stillingene straks kunngjøres ledige betyr det ikke at vi vil starte et kappløp til grøftatet, slik at de som ikke er på pletten med en gang blir satt utenfor. Er en imidlertid oppmerksom på dette forhold, vil det ikke være vanskelig å finne en praktisk løsning.

Også stillinger som ikke kan karakteriseres som opprykningsstillinger, altså begynnerstillinger, som har vært besatt under krigen, må kunngjøres på ny. Dersom praktiske hensyn taler for det, vil det imidlertid for slike stillinger være mindre betenkelig å vente noen tid og la de nåværende innehavere av stillingene fortsette noen tid, dersom de ikke har opptrådt som svikere.

Retten til offentlig tjeneste har alltid i Norge vært forbeholdt folk med uplettet rykte. De offentlige lønnstakere tør som stand betraktet være bekvemt av sin holdning under okkupasjonen. Vi krever en skånselsløs utrensning av de elementer som har sviktet, og når en slik utrensning er foretatt i våre rekker, tør vi påstå at de som får seg overlatt ansvaret for kommunens styre også vil få til disposisjon en stab av arbeidere og funksjonærer som vil gjøre det mulig for den å løse de store oppgaver som mel-der seg. Men fordi vi har foretatt en utrensning i våre egne rekker, har vi også rett til å stille krav til dem som skal overta styret i kommunene. Bare folk med helt rent rulleblad må settes inn i kommunestyret. Uansett hvor betydningsfull rolle en mann spiller for krigen, og uansett hvilke undskyldende momenter han kan fremføre, må det være en ufravelig regel at det hedersverv å være med i kommunens styre ikke blir betrod noen som har vist undfallenhet overfor okkupasjonsmakten.

FOLKESTREIK - VÅRT HEMMELIGE VÅPEN.

Mange spør seg selv i denne tid: Er vi så maktesløse at vi rollig må se på stadig nye overrep og voldshandlinger fra makthavernes side? Nei, det er vi ikke. Vi har ett våpen som vi hittil ikke har brukt - Folkestreik.

Hva er Folkestreik? Folkestreik er et nytt ord og et nytt begrep. Folkestreik er hele folkets totale og solidariske innsats i kampen. Når Heimefrontens Ledelse proklamerer Folkestreik, oppløses hele arbeidslivet. Foruten at fabrikkene og samferdselsmidlene stanser, stenger alle butikker og kontorer. Både sjefer og underordnede holder seg hjemme. Lærerne møter ikke på skolen, o.s.v. De meget få nødvendige unntak vil det bli gjort rede for når Folkestreik proklameres.

Når skal Folkestreik brukes? Folkestreik vil bare bli brukt i nødsfall fordi skadevirkningene også rammer oss selv. Men det er visse ting vi nå ikke kan tåle. Da bruker vi Folkestreik. Militær mobilisering eller arbeidsutskrivning av tilsvarende kategorier, mord på gisler, deportasjon av nordmenn til Tyskland under slike forhold at de utsettes for lidelser og død, er omstendigheter som vil kunne utløse Folkestreik.

Merk følgende:

1. Folkestreik vil bli proklamert av Heimefrontens Ledelse.
2. Ordren utsendes gjennom den frie presse og over London Radio.
3. Ingen må la seg rive med i aksjoner som ikke er satt i verk av Heimefrontens Ledelse.
4. Vi må om mulig forberede oss på den situasjon som oppstår når alle tilførsler stanser. Også vann, gass og elektrisitet kan bli avstengt i en kritisk situasjon. Sørg for tørrmelk eller boksenmelk til spebarna.

SKJERPMY TAUSHET er et krav til alle gode nordmenn og ikke minst til de kommunale lønnstakere. Om du oppdager at din kollega, din overordnede eller din underordnede arbeider med noe illegalt, så vær ikke nysgjerrig. Snakker du om det til noen, gjør du samme arbeide som en angiver. Prøver du å legge hindringer i veien for ham, er du en forræder. Enten det nå er et våpenlager du har sett eller hørt om eller det er et annet illegalt arbeide du har fått rede på så gjelder bare den enkle ting, nemlig: Hold kjeft!